

ker i den vanskelige situation, hun blev bragt i. Og alligevel traf hun en ganske barsk beslutning og blev bakket op fra alle sider, i øvrigt også af den pågældende elevs far, som var en kendt imam. Så jeg synes, at hun er et godt eksempel på, at vi med held kan overlade sådan nogle beslutninger til lederne, også selv om nogle selvfølgelig er bedre til det end andre.

Jeg har her i denne uge møde med rektorerne og med bestyrelsesformændene for stort set alle selvejende institutioner på ungdomsuddannelsesområdet, og der agter jeg selvfølgelig at understrege min pointe, som er: Hvis I sørger for at holde orden i egne huse, kan I være sikre på ministeriets opbakning. Det gælder økonomien, og det gælder også den slags spørgsmål, som vi drøfter her.

Kl. 18:04

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 18:04

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg har desværre ikke som andre spørgere læst den af undervisningsministeren nævnte bog, men håber alligevel, at jeg med mine evner kan deltage lidt i debatten. Jeg synes nemlig, at det lyder utrolig spændende, det her med politikfri zoner, og så vil jeg ud fra, tror jeg, et sådan mere enfoldigt synspunkt spørge: Jamen er undervisningsministeren ikke enig i, at det at gå med tørklæde jo er et symbol på islam og dermed et symbol på den politiske del af islam og dermed et politisk symbol, som ministeren altså siger ja til?

Hvordan harmonerer ønsket om, at folkeskolen vel egentlig også skal være en politikfri zone, med, at man så accepterer et politisk symbol på det programmanifest, som islam også er?

Kl. 18:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 18:05

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er helt ubestrideligt, at tørklædet i visse tilfælde symboliserer en holdning, som ikke har det samme synspunkt på politikfri zoner, som jeg her har givet udtryk for. Men det er jo kendt for spørgeren, at den danske friskolelov jo har været brugt også af politiske grupperinger af folk helt ude på venstrefløj, af folk, som nogle vil kalde religiøse fundamentalister, og folk, som absolut ikke kan holde politik og skole adskilt. Der har aldrig været tvivl om, at de danske

frisindede skoleordninger har været til rådighed også for dem, som ikke selv dyrker frisind på samme måde.

Kl. 18:06

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 18:06

Morten Messerschmidt (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, og det tror jeg nemt vi kan blive enige om. Men det her handler jo ikke om friskolelovgivningen, men om folkeskolen. Jeg går ud fra, at undervisningsministeren er enig i, at folkeskolen skal være for det danske folk, altså for dem, der efter folkeskoleloven er berettiget til undervisning der. Og netop det tilsiger jo, at der må være en særlig politisk frizone i folkeskolen snarere end i en friskole, hvor man har valgt en decideret linje.

Forskellen mellem islam og kristendom er jo netop, at kristendommen sætter mennesket frit til selv at vælge måden at leve sit liv på, hvorimod islam, lige fra man står op om morgenen, til man går i seng om aftenen, fra man bliver født, til man ligger i graven, sætter regler for, hvordan en god muslim skal leve sin dagligdag. Og det er jo det regelsæt, som tørklædet er et symbol på, nemlig sharia, det, at der findes en på forhånd givent adfærd, som er tilrådelig eller ønskværdig, hvis man skal være en god muslim. Der er man netop ovre i det manife,te, ovre i programerklæringerne i det politiske, og jeg kan ikke forstå, hvis undervisningsministeren er uenig i, at tørklædet nødvendigvis også må være et politisk symbol, som ikke hører til i en politikfri zone.

Kl. 18:07

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 18:07

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

En politikfri zone er en zone, som staten ikke regulerer med politisk bestemte regler. Det er altså en zone, hvor man kan være fri også med en anskuelse, som hr. Morten Messerschmidt og jeg er vildt uenige i, for jeg kan da erklære mig enig i meget af det, der er sagt om, hvordan kristendom adskiller sig fra islam.

Men det ændrer jo ikke ved, at vi har religionsfrihed, og det har vi altså også i vores skole. Uanset hvilken religion man dyrker og hvilken gud man tilbeder, har man altså ret til at sende sine børn i den danske folkeskole, ligesom man har ret til at leve her i Danmark og have sine